

Sygn. akt I C 456/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Bogusław Glinka

Protokolant: Monika Turkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2015 roku na rozprawie

sprawy z powództwa (...)w W.

przeciwko S. W.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód (...)we W.wniósł o zasądzenie od pozwanego S. W.kwoty 3 483,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych. Na uzasadnienie żądania wskazał, że pozwany i (...) S.A.zawarli umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr klienta 1(...), na mocy której pozwany otrzymał dostęp do usług świadczonych przez (...)i zobowiązał się do uiszczania opłat. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego kwota należności głównej wraz z odsetkami za opóźnienie stała się wymagalna. Stwierdził też powód, że wierzyciel pierwotny wezwał pozwanego do zapłaty oraz poinformował o przelewie wierzytelności na wypadek niewypełnienia zobowiązania. Ponieważ pozwany nie dokonał zapłaty w dniu 16.07.2014 r. (...) S.A.dokonał przelewu wierzytelności na powoda. Powód wezwał pozwanego do zapłaty, jednak zadłużenie dotychczas nie zostało uregulowane. Zadłużenie pozwanego wynosi 3 483,40 zł, w tym należność główna 3189,94 zł i skapitalizowane odsetki w wysokości 293,46 zł. W dniu 27.02.2015 r. powód wystawił „Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr S/598/2/(...)mający potwierdzać istnienie zobowiązania pozwanego. Powód jako dowody istnienia zobowiązania wskazał także: fakturę nr (...)na kwotę 135,72 zł, fakturę nr (...)na kwotę 74,06 zł i notę karną nr (...)na kwotę 3000 zł oraz wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, których jednak nie przedłożył.

Pozwany nie stawił się na rozprawę w dniu 27 sierpnia 2015 r., nie składał uprzednio żadnych wyjaśnień i nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, w związku z czym - po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, gdyż okoliczności faktyczne przytoczone w pozwie, w zestawieniu z dołączonymi dokumentami, budziły uzasadnione wątpliwości - Sąd wydał wyrok zaoczny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest funduszem inwestycyjnym wpisanym do rejestru funduszy inwestycyjnych prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie pod nr (...)211, a zarządzającym tym funduszem jest (...) Towarzystwo(...)W..

Dowód: wyciąg z rejestru z dnia 27.11.2013 r.

W dniu 16.07.2014 r. (...) S.A. w W. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem, zgodnie § 1 ust.1 w zw. z § 3 ust. 1, były „niesporne i wymagalne wierzytelności pieniężne wynikające z niezapłaconych należności głównych oraz odsetek za opóźnienie z tytułu świadczenia usług telekomunikacyjnych, zwane dalej Wierzytelnościami, określone w Załączniku nr 1 do umowy (sporządzonym w formie papierowej na Datę Przeliczenia Wierzytelności)”.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z 16.07.2014 r.

Z datą 19.11.2014 r. sporządzone zostało przez (...) S.A. wezwanie do zapłaty kwoty 3.397,93 zł adresowane do pozwanego. Następnie w dniu 27.02.2015 r. powód wystawił dokument nazwany „Wyciągiem z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr S/598/2/ (...), w którym oświadczył, na podstawie swych ksiąg rachunkowych, że w dniu 2014-07-16 nabył od (...) S.A. wierzytelność wobec dłużnika W. S., zam. ul. (...), (...)-(...) D., wynikającą z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr klienta 1. (...), a wysokość zobowiązania dłużnika na dzień wystawienia wyciągu wynosiła łącznie 3 483,40 zł, w tym należność główna 3189,94 zł i odsetki 1293,46 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 19.11.2014 r.

wyciąg z ksiąg rachunkowych z 27.02.2015 r.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód nie wykazał legitymacji procesowej czynnej w niniejszej sprawie. Nie przedstawił kompletnych dowodów na przejście na niego wierzytelności wobec pozwanego S. W. z (...) S.A. Z umowy przelewu wierzytelności z dnia 16.07.2014 r. wynika tylko ogólnie sprzedaż wierzytelności (o nieujawnionym składzie i wartości), które miały być określone w Załączniku nr 1. Nie przedstawiono jednak żadnego załącznika do umowy, z którego by wynikało, że dochodzona od pozwanego wierzytelność objęta była umową. Wezwanie do zapłaty adresowane do pozwanego jest skanem dokumentu, wystawionego przez osobę trzecią (...) S.A. bez wykazania, by w rzeczywistości wezwanie zostało doręczone lub wysłane do adresata.

Dokument nazwany „Wyciągiem z ksiąg rachunkowych funduszu”, który wskazywany był w pozwie jako dowód istnienia zobowiązania pozwanego wobec zbywcy wierzytelności, następnie jej przelewu na powoda i obowiązku spełnienia świadczenia przez pozwanego na rzecz powoda, nie jest w istocie „wyciągiem z ksiąg rachunkowych”, gdyż nie zawiera wszystkich danych obejmujących operację gospodarczą zaewidencjonowaną w tych księgach (według ustawy o rachunkowości). Zresztą, wbrew tytułowi, z jego treści wprost wynika, że zawiera on jedynie oświadczenie powoda stwierdzające, że na podstawie jego ksiąg rachunkowych nabył on od (...) S.A. wierzytelność wobec pozwanego, która na dzień wystawienia wyciągu stanowiła kwotę w nim wymienioną.

Jak wynika z utrwalonego orzecznictwa wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu inwestycyjnego, o jakim mowa w art. 194 § 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych, nie stanowi ani dokumentu urzędowego w niniejszej sprawie, ani nie jest dowodem istnienia zobowiązania pozwanego, a co najwyżej zaewidencjonowania transakcji nabycia wierzytelności przez powoda w swoich księgach rachunkowych. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 11 lipca 2011 r. sygn. akt P 1/10 uznał art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta za niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Z kolei Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w postanowieniu z dnia 15 lutego 2013 r. sygn. akt I ACz 284/13 stwierdził, że: „Oświadczenie funduszu li tylko potwierdzające istnienie wierzytelności i nabycie ich przez fundusz nie mieści się w kategorii dokumentów urzędowych wymienionych w art. 194 ustawy z 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i w konsekwencji nie może stanowić wystarczającej podstawy do wykazania przejścia uprawnień na następcę, stosownie do treści art. 788 § 1 k.p.c.” Z uzasadnienia cytowanego orzeczenia wynika także, że „treść przedmiotowego wyciągu przedłożonego przez wierzyciela w niniejszej sprawie może stanowić co najwyżej oświadczenie Funduszu o nabyciu wierzytelności od określonego wierzyciela, w oznaczonej wysokości.

Przepis art. 194 u.f.i. walor dokumentu urzędowego przyznaje wprawdzie także takiemu oświadczeniu funduszu o nabyciu wierzytelności od określonego wierzyciela, w oznaczonej wysokości, to jednak wyłącznie wówczas, gdy zawiera ono: zobowiązania funduszu, zwolnienia ze zobowiązań, zrzeczenie się praw, pokwitowanie odbioru należności. Tym samym oświadczenie funduszu li tylko potwierdzające istnienie wierzytelności i nabycie ich przez fundusz nie mieści się w kategorii dokumentów urzędowych wymienionych w art. 194 tej ustawy i w konsekwencji nie może stanowić wystarczającej podstawy do wykazania przejścia uprawnień na następcę, stosownie do treści art. 788 § 1 k.p.c.”

Orzecznictwo to Sąd Rejonowy w pełni podziela i przyjmuje za podstawę stanowiska w niniejszej sprawie, uznając że powód nie wykazał legitymacji procesowej czynnej, a więc po pierwsze skutecznego przelewu na jego rzecz wierzytelności dochodzonej pozwem, ale także stwierdza, iż powód nie wykazał istnienia tej wierzytelności po stronie zbywcy wierzytelności. Powód winien wykazać istnienie wierzytelności i swoje do niej prawo, skoro wywodzi z tych faktów skutki prawne w postaci zobowiązania pozwanej do świadczenia na jego rzecz określonej kwoty (art. 6 k.c.). Powód w uzasadnieniu pozwu powołuje się na wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji, jednak go nie wnioskuję jako dowód w formularzu pozwu, ani nie przedstawia tego dokumentu w ogóle. Podobnie jako dowody w uzasadnieniu pozwu powód powołuje dwie faktury i notę karną, z których ma wynikać dochodzone zobowiązanie i także nie składa ich, ani nie wnioskuję w formularzu pozwu. Nic nie stało przecież na przeszkodzie, by powód dołączył wskazane w uzasadnieniu dokumenty, zwłaszcza iż wymieniał je także w liście dowodów w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Wezwanie do zapłaty nie zostało poświadczony za zgodność z oryginałem dokumentu, co ujmuje mu waloru poświadczenia urzędowego, a nadto nie wykazano, by zostało doręczone lub wysłane do adresata.

Z tych względów powództwo podlegało oddaleniu.

Skoro powód przegrał proces, to stosownie do art. 98 k.p.c. nie należy mu się zwrot kosztów procesu. Nie został zobowiązany do ich zwrotu przeciwnikowi dlatego, że przeciwnik takich kosztów nie poniósł.

Mając powyższe argumenty na względzie Sąd orzekł jak sentencji wyroku zaocznego.